వనితాలోకం:

నిత్యనైవేద్యం

'సీతా' శంకరం పిలుపు.

'............'

'పలకవేం' మళ్ళీ కేక.

'వస్తున్నా, ఇవతల పోపు మాడిపోతూంటే'

'నేను పిల్చినపుడే నీ కన్నీ పనులూను.'

'అయితే సమాధానం చెప్పటం కూడా తప్పేనా! పదిగంటలకల్లా వంట కావాలి కదా అని గబగబ వంటచేస్తూంటే, ఈ గంటలోనూ ఓ తొంభైసార్లు పిలుపు, మాట ఆడితే తప్పు, ఆడకపోతే తప్పు, ఎలాగండీ మీతో.'

'అయిందా ఉపన్యాసం. ఇంక మేం మాట్లాడవచ్చా."

"నాలుగు మాటలు మాట్లాడితే ఉపన్యాసమంటారు. మాట్లాడకపోతే మొద్దులా పలకవంటారు. ఏం చేసినా తప్పులాగే వుంది"

"అను అను. ఎన్నంటావో అన్నీ అను. ఇంకొక్క అరగంట కదా! ఇక్కడుంటాను. ఆ తర్వాత హాయిగ వుందువుగాని నువ్వూ, పిల్లలూను."

"రామ రామ. ఏమిటండీ ఆ మాటలు. విన్నానని."

"అన్నవన్నీ ఎవరో."

"తప్పుమాట విన్నానండీ. తీరికలేదని చెపితే నీకంత కోప మెందుకు?"

"అవునవును. నా కోపమే కనిపిస్తుంది. పోనీలే, కొసిని మెతుకులు పడెయ్యి. నే పోతాను."

ఇ. సుషమాదేవి

ఈలా వుంటుంది వారి దినచర్య, రోజూ గాలీ, వానా లేకుండా కాలక్షేపం చేదామని ఎంత అనుకున్నా సాగదు. ఏదో ఒకటి. చీకటుండగానే లేచి, కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, ఇంటిపనుల్లో ప్రవేశిస్తే, మళ్ళీ రాత్రి 9 గం॥ వరకూ విధీ, విరామం లేకుండా, గానుగెద్దులా తిరగవలసిందే. రాత్రి నాలుగు ఘడియలూ సుఖంగా నిద్రపోదామంటే, ఏదంటినాడు లేవడమో, భర్తకాస్త పట మనడమో, తనకి వేడిచేసి నిద్రపట్టక పోవడమో వుంటూనే వుంటాయి. ఇంక తను సుఖపడ్డ మెప్పుడు? ఇదేమన్నా ఆలోచిస్తున్నాడా తనభర్త! ఎంతసేపూ తను పిలిస్తే పలకలేదనీ, ఆఫీసునుండి వచ్చేసరికి కలకల్లాడుతూ చిలకలా అలంకరించుకుని ఎదురుగా నిల్చొని చిరునవ్వు లొలకబోస్తూ పలకరించలేదనీ! ఇంతేగా! ఏం చేస్తుంది తను మాత్రం! శాయశక్తులా అతన్ని సుఖపెట్టడానికే ప్రయత్నిస్తూందాయె!

ఈవిధంగా ఆలోచించుకుంటూ సీత గబగబ ఆ కాస్త వంటిల్లు తుడిచి పీట వేసింది. పెళ్ళికి తన తండ్రి ఆప్యాయంగా అల్లుడికి చేయించి ఇచ్చిన కంచం కడిగి పెట్టింది. ఆ కంచం చూస్తేనే చిరాకు శంకరానికి! అయినా తను ఆ కంచం పెట్టకుండా వుండ లేదు. తన తండ్రి ఆప్యాయంగా చేయించిన ఆకంచం పెట్టుకోకుండా ఏమంతొచ్చిందో! కోప మొచ్చినపుడల్లా ఆ కంచాన్ని అమడ దూరం తోసేస్తూంటాడు తన భర్త! పిల్లలు ఆడి ఆడి సొట్టలు చేసేశారు ఆ కంచాన్ని! ఇన్ని విధాలా, తన మనసులో అనుకుంటూ, ఒకరోజున అంట కంచం తోమి, దొడ్లోంచి తెస్తున్నప్పుడు అనుకోకుండా చేయిజారి పడిపోయింది. దానితో ఇదివరకున్న సొట్టలేకాక దాని ఆకారం పూర్తిగా మారిపోయింది!

శంకరం తువ్వాలు భుజంమీద వేసుకుని వచ్చి కూర్చున్నాడు భోజనానికి. అతనూ మాటలేదు; తనూ మాటలేదు. పప్పూ, కూర వేసి, అన్నం వడ్డించిందో లేదో దొడ్లో దొండపాదుక్రింద ఆడుతున్న చంటి కుర్రాడు ఒకటే గావుకేక! అన్నం పళ్ళెం అక్కడే వదిలేసి అదే పరుగు సీత!

"ఏం సొదరా బాబూ" అనుకున్నాడు శంకరం. ఆవిడ అల్లా పరుగెడితే, తనకి

పరమేశ్వరుని క్రీడావిశేషమేనని వేదాంతుల నమ్మకము. దానివలన కలిగే లాభనష్టాలను లెక్కించుకోకుండా - దానిలో నిమగ్నులయి విజయముపొంది, తద్వారా ఆనందించేటట్టుగా మానవులను ప్రేరేపింప చేయుటమే క్రీడలలోని ప్రత్యేకత, ప్రధాన లక్ష్యమూను.

క్రీడలు క్రీడలకొరకే కాదు. మనసుకు వికాసాన్ని కలిగించి, సంకుచితత్వాన్ని భేదించి, హృదయవైశాల్యాన్ని కలిగించగల సాధనలు. మానవుని పరిపూర్ణునిగా ఆత్మశక్తికలవానిగా చేయగల మహత్తరశక్తి క్రీడలలో ఉన్నది.

జీవితములో జయాపజయాలు దైవాధీనములనీ మానవశక్తి కతీతములనీ మానవులను దృఢముగా నమ్మించేవి క్రీడలే.

క్రీడానైపుణ్యము మానవుని *Sportsman* గా తయారుచేయగలదు. క్రీడారాధనకు స్త్రీ పురుష భేదముగాని వయోభేదముగాని లేదు. అది సర్వులూ ఆరాధించతగిన సర్వోత్కృష్టమగు కళ. ★

పగులగొట్టుచున్న తలనొప్పియా?

సారిడన్‌ను పుచ్చుకోండి

ఇప్పుడు క్రొత్త, ఆరోగ్య రక్షకమైన అభ్రకపు కాగిత ప్యాకింగులో దొరకును ఒక బిళ్ల 2 అణాలు.
నొప్పిని పోగొట్టును - విశ్రాంతి నిచ్చును నవోత్సాహము చేకూర్చును.

సెయ్యి వేసేవా రెవరూ? పెద్దపిల్ల ఉంటే అనుకోవచ్చు. అదీ లేదు. ఇంక తప్పదను కుని గూట్లో వున్న నేతిగిన్నె కోసం లేచాడు. తీరా చూస్తే దాన్నిండా చీమలు. పోనీ డబ్బాలోంచి తీసుకుందామని ప్రయత్నించేను. ఎంత ప్రయత్నించినా ఆ డబ్బా కనిపిస్తేగా! ఆవిడగారు ఎక్కడ పెట్టిందో ఆవిడకే తెలియాలి, ఆ బ్రహ్మకే తెలియాలి! పోనీ, ఒట్టి మెతుకులే కతుకుదాం అని నేతి డబ్బా వెతకడం విరమించుకుని, వెనక్కి తిరిగేసరికి, అప్పుడే ఆరగింపు అయిపోయింది. ఎవరూ? రోజా యింట్లో తిరుగుతూ, అన్ని చూతలూ తిరగతోస్తూ, చిరాకుగా ఉన్నప్పుడు, పరాకున సీత వదిలేసిన పాలు తాగేస్తూ, దంటివాడి పాల

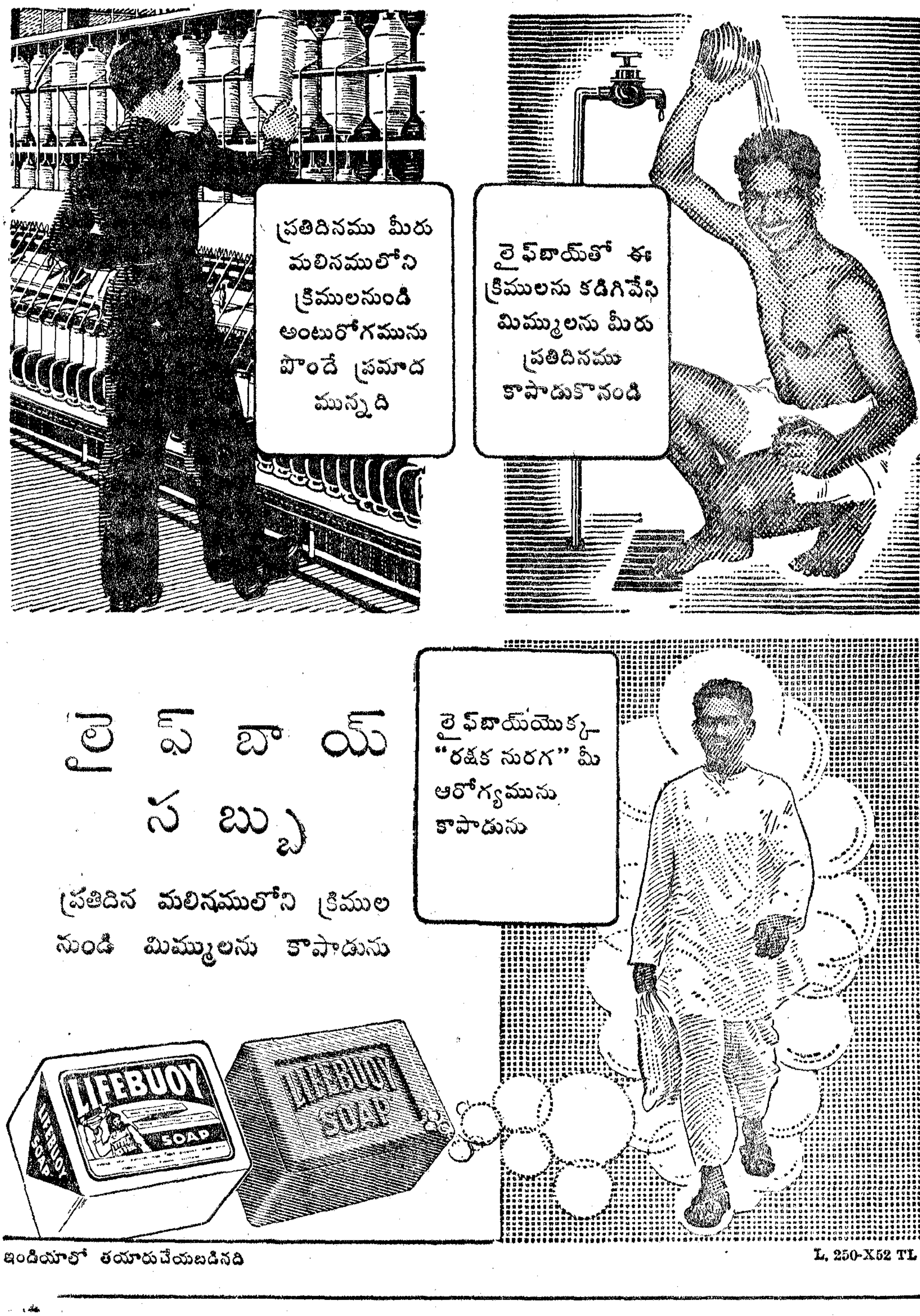

ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

L. 250-X52 TL

★ నిత్య నైవేద్యం ★

పీసా పగులకొట్టిన నల్లపిల్లి! చూస్తూంటే తిప్పలూవద్దు అవతలపడితే బాగుండు
శంకరానికెలాగుంటుంది? తిండీ వద్దు, వనుకున్నాడు. మాట్లాడకుండా చెయ్యి

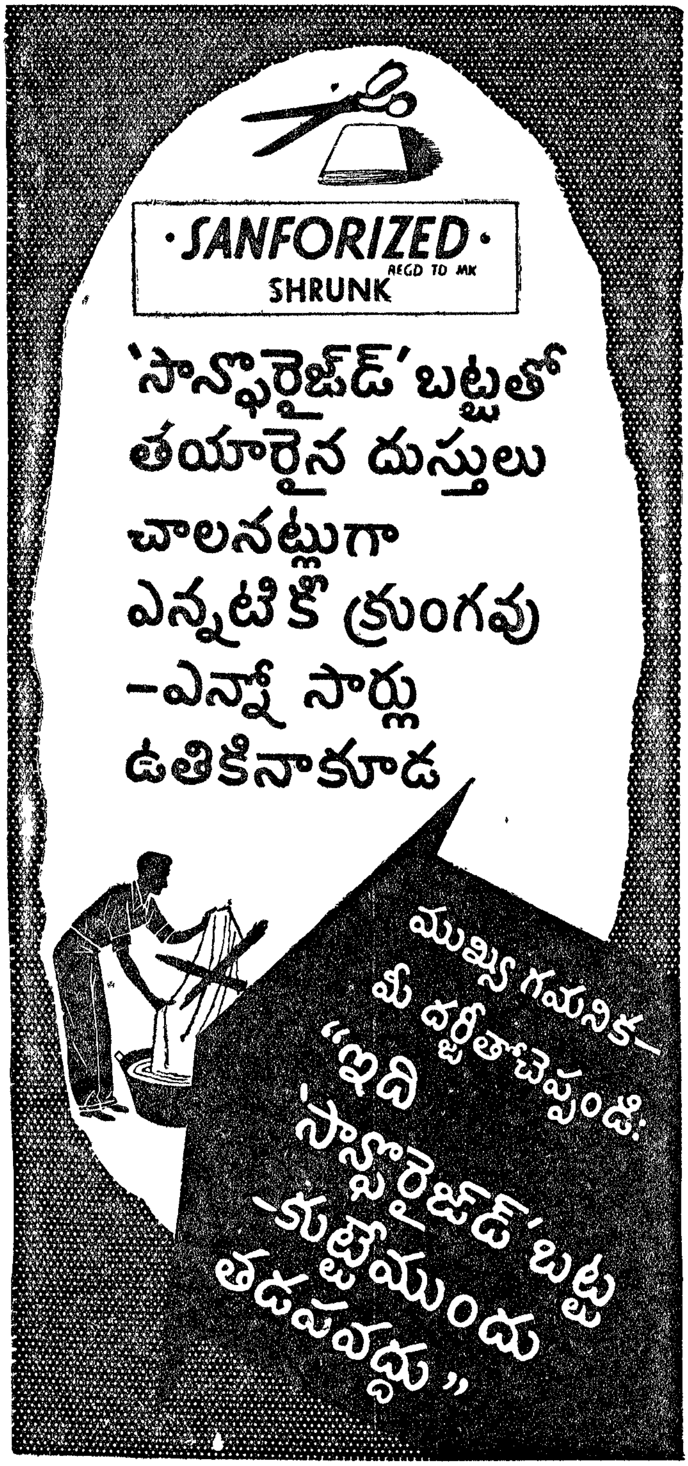

కడుక్కుని ఇవతలకి వచ్చేశాడు. వంకీనున్న చొక్కా తీసి తొడుక్కుంటుండగా పెరట్లోంచి సీత వచ్చింది. కెలికేసినట్లున్న కంచం, ఎలా వేసిన వలాగే నున్న పదార్థాలు చూసి, మళ్ళీ కోప మొచ్చింది కాబోలనుకుంటూ మధ్య గదిలోకి వచ్చింది.

"భోంచెయ్యకుండా లేచిపోయారేం."

"భోజనం వద్దు, బొట్టూ వద్దు. నన్ను వెళ్ళనియ్యి."

"ఏం, పిల్లి కాని ముట్టుకో లేదుకదా!"

"........."

"దంటాడ్ని వెన్నుమీద కండ చీము పీకేసిందండీ. గోల చేస్తూంటె వెళ్లాను. దిక్కుమాలిన పిలి ఇంతలోనే రావాలా?"

"పిల్లికేం ఖర్మం దిక్కుమాలిన దవడానికి! అసలు దిక్కుమాలినవాళ్ళం మనం."

"అయ్యొ అవేం మాటలండీ. భోంచేయకుండా వెళ్ళిపోతారా!"

"........."

"పోని వి స్తరి వేసి వడ్డిస్తానుండండి."

"నా కక్కర్లేదు."

"మీ కక్కర్లేకపోతే సాకూ వద్దు. నాకేనేమిటిదంతా? నేనూ తినను."

శంకరం చెప్పులు తొడుక్కుని నడిచేడు వీధిలోకి. అతనలా వెళ్ళిపోతూంటే నిర్ఘాంతపోయి చూస్తూవుండిపోయింది సీత. అంతకంటె ఏం చేయగలదు!

రోడ్డంట నడిచివెడుతున్నా డన్నమాటే గాని శంకరానికి మనసు మనసులో లేదు. ఎదురుగా కారే వస్తోందో, రిక్షాయే వస్తోందో, సైకిలే వస్తోందో, మనుష్యులే వస్తున్నారో, ఏమీ కనుపించటంలేదు. అరిగిపోయిన చెప్పులతో అడుగులు పడుతున్నాయన్నమాటే కాని, అతని మనస్సు పరిపరి విధాల పరుగెడుతోంది. ఒకటే ఆలోచన, తన జీవితంగురించి.

అందరి జీవితాలూ ఇలాగే వుంటాయా లేక తనకేనా ఈ ప్రత్యేకత? అందరూ ఇలాగే వుంటే నిజంగా పిచ్చెత్తిపోరూ! తను కనుక ఏదోవిధంగా నెట్టుకొస్తున్నాడు. నెట్టుకురాక ఏంచేయాలి? ఎన్నాళ్ళిలా నెట్టుకురావాలి? ఎంత అంటీ ముట్టకుండా తిరుగుదామన్నా రోజూ ఏదో ఒకటి తప్పడంలేదు. ఎంతకని తనుమాత్రం ఓరుస్తాడు. ఓర్వక చేసేదేముంది? పోనీ ఏదో విధంగా సీతకి నచ్చచెప్పుదామంటే ఆమె వినే పరిస్థితిలో వుందా? దచ్చి చెడి పగలంతా ఆఫీసులో నానా యాతనపడి, ఎప్పుడు కొంపకి చేరుకుందామా అని ఇంటికి వచ్చేసరికి, నానా రభసా జరుగుతూంటుంది ఇంట్లో. ఇంటికి వెళ్లేసరికి దంటి పిల్ల ఏడుపు, ఎడపిల్లాడు గోల, ఇంటావిడ

వంట, ఇంక ఎటొచ్చీ కాస జ్ఞానమొచ్చింది పెద్దపిల్ల. దీపం వెలిగిస్తూనో, తమ్ముడ్ని ఆడిస్తూనో, చెల్లెలికి వుయ్యాల వూపుతోనో, అమ్మకి సాయం చేస్తూనో తంటాలు పడుతూంటుంది. దాన్ని చూస్తే తనకి జాలి. ఇదంతా చూస్తూంటే రోజూ అనుకోవడం ఎలా గోలాగ సీతకి నచ్చచెపుదాం, ఇల్లు కొత్త మార్చి, ఇంట్లో వాళ్లు సుఖంగా వుండే టట్టు చూచుకుందాం నువ్వూ, నేనూ సహకరిస్తే ఆపాటి చేయలేమా? అని చెపుదామనుకుంటాడు. కాని ఇంటికి వచ్చేసరికి, ఏదో గలభా జరగడం, మనస్సు పాడై పోవడం, ఆవిడతో మాట్లాడకపోవడం, ఆరోజు జరిగిపోవడం. ఎన్ని రోజులు గడిచిపోతున్నాయో ఈవిధంగా! ఇంక చెప్పడమెపుడు? చెపుదామని అనుకోవడమే కాని ఈ జీవితం ఇంక ఇంతే కాబోలు!

ఇంటిదగ్గర సీత:— ఎన్ని విధాల ప్రయత్నించినా ఆయనకి ఒక్కరోజుకూడా కోపం రాకుండా చేయలేకపోతున్నాను కదా? ఎందుకో అంత కోపం? ఎవరిమీదో అంత కోపం? నేను మట్టుకు ఏం చేయగలను? ఆయ నున్నంతసేపూ పిల్లల్ని ఆ వైపుకేనా వెళ్ళనియ్యను కదా? ఏడుపు కూడా వినిపించకుండా వుంచడానికి ఎలా వీలవుతుంది? అద్దె యింటిలో, ఆ వున్న మూడు గదుల్లోనూ వుండకుండా ఎక్కడికి పోతారు? అయినా, ఇంట్లో పిల్లలంటూ వున్న తర్వాత, అల్లరి లేకుండా ఎలాగుంటుంది? పెద్దపిల్ల అల్లరి చెయ్యదు. చంటి పిల్ల, ఎటొచ్చీ ఆ ఎడపిల్లాడే ఏ అల్లరి చేసినాను. వాడసలు తండ్రి చాయలకే వెళ్లడు. ఇంకెందుకు విసుగు?

ఇవతల పిల్లల్ని సముదాయించుకోవాలి. ఇంటిపని చూచుకోవాలి. భర్తకి ఏం కావాలో చూడాలి. అతనికి కోపం రాకుండా మెసలాలి. ఎలా సాధ్యం? ప్రొద్దున్నే లేచి కాఫీ పెట్టి, అతను లేచే సరికల్లా సిద్ధంగా వుండాలి. స్నానానికి వేణ్ణీళ్ళు, సబ్బు, తువ్వాలు పెట్టాలి. ఇంతలో ఈ పిల్లలు ఏ అఘాయిత్యం చేయకుండా చూడాలి. ముగ్గురు పిల్లలు. పెద్ద పిల్లని ప్రొద్దున్నే స్కూలుకుపంపాలి. తక్కిన ఇద్దరూ చిన్నపిల్లలు. ఆ చంటిపిల్లకి పని మనిషి వుండగానే నీళ్ళుపోసుకోవాలి. దాన్ని వుయ్యాల్లో పడుకో పెట్టాలి. ఆటు పైన పనిలోకి దిగాలి. రోజంతటికీ ప్రొద్దున్న పని మరీ తెమలదు. అందుకే ఇదివరకు రెండు మూడుసార్లు సూచించింది భర్తదగ్గర - "మా అమ్మని రమ్మని వ్రాయిస్తానండి. బొత్తిగా ఒకత్తెనూ పని చేసుకోలేకుండా వున్నాను. ఏదో ఇంత వుడకేసి పడేస్తుంది. నేను పైపనంతా సవరించుకుంటాను. ఈ చంటివాడితో మహా కష్టంగా వుంది. మా అమ్మవస్తే పిల్లల్ని నేను చూసుకోవడానికి వీలుగా వుంటుంది. మీరు "ఊ" అంటే పెద్దపిల్లచేత ఓ కార్డు వ్రాయిస్తాను."

"సరి సరి నీతోనే, నీ చాదస్తంతోనే పడలేకుండా వుంటే ఇంకా ఆవిడకూడానా? కడిగిందే కడిగి, తోమిందే తోమి, ఇంక ఒంటిగంటయినా మెతుకులు రావు. చాలు చాలు, పడే అవస్థేదో పడదాం ఇదే బాగుంది" అన్నాడు శంకరం. ఇంకేం సమాధానం చెపుతుంది తను?

ఇవన్నీ మనస్సులో మెదుల్తుండగా, మధ్యగదిలో చాప వేసుకుని నడుం వాల్చింది సీత. పిల్లలు ముగ్గురూ పడుకుని నిద్రపోతున్నారు. ఇంతలో వీధితలుపు చప్పుడైంది. ఈ వేళప్పుడు ఎవరువస్తారు చెప్మా అనుకుంటూ లేచి తలుపుతీసింది సీత. రిక్షావాడికి డబ్బులిస్తోంది తనతల్లి. ఒకప్రక్క తల్లి వచ్చిందనే సంతోషము, మరొకవైపున భర్తగురించి అంతులేని ఆలోచన. అత్తగారు రావడమంటేనే అంత యిష్టంలేని మనిషి, ఇప్పుడీవిడ ఇలా రావడంతో ఇంట్లో ఏ యుద్ధం వస్తుందో? కొంప తీసి మొహంమీదే అనేస్తారేమో! రాకరాక ఆవిడ రావడం, ఎదైనా మాటంటే కష్టంగా వుంటుంది. ఎటూ తోచలేదు సీతకి. తల్లిని పలకరించనైనా పలకరించలేదు. వెనక్కి తిరిగింది. కూతుర్ని వెంబడించింది తల్లి.

శంకరం తిరిగి తిరిగి, సాయంకాల మవగానే ఇంటికి వచ్చేడు. వంటింట్లో కబుర్లు వినిపిస్తున్నాయి. ఎవరొస్తారు? అయినా, వంటింట్లో కబుర్లు చెప్పేటంత చను వెవరికుంది ఈ వూళ్ళో! ఎవరో బంధువులై వుండాలి? సీతని పిలిస్తే తెలిసిపోతుంది: అనుకున్నాడు శంకరం, 'సీతా' అని పిలిచాడు. వంటింట్లో కూర్చుని తల్లితో కష్టం సుఖం చెప్పుకుంటున్న సీత, శంకరం పిలుపు వినగానే, చటుక్కున యివతలికివచ్చి "ఎంతసేపైందండీవచ్చి" అంది.

"ఎంతసేపైతేనేం లే, ఇంతకీ నీతో మాట్లాడేదెవరూ?"

"ఇందాక ఒంటిగంటకి బస్సులో మా అమ్మ వచ్చిందండీ."

"ఉత్తరం కాని వ్రాశావా రమ్మని."

"లేదండీ. పిల్లల్ని చూచి ఆర్నెల్లయింది కదా, ఓసారి చూచిపోదామని వచ్చిందట."

"సర్లే. వెళ్ళు."

మాట్లాడకుండా వెళ్ళిపోయింది సీత.

"ఎందుకే అమ్మా పిలిచేడు" అంది తల్లి. "ఆ. ఏం లేదు. కాఫీ కావాలిట" అంది. ఏమని చెపుతుంది? మనసులో మాత్రం అనుకుంది - ఈయన ఎప్పటికీ ఇంతేనా!

★

"దాపరికం లేకుండా నీ భార్యకు అన్ని విషయాలు చెప్పేస్తుంటావా?"

"మరొకరు ఎవరన్నా ముందు చెప్పేస్తారేమోనని భయం ఉన్న విషయాలన్నీ."

* * *

రామయ్య: అబ్బ. విసుగొస్తున్నది. ఈవూళ్లో వెంకయ్య యిల్లంటే ఎవరూ చూపించరేం!

సత్యం: అందుకే తెలియని వాళ్ల నసలడగనే కూడదని చెపుతా.

—కే. విశ్వనాథ, సికింద్రాబాద్.

* * *

రాము: సూర్యుడు - చంద్రుడు, వీటిలో యెవరు గొప్పరా?

సోము: చంద్రుడే గొప్ప. ఎందుకంటే చంద్రుడు రాత్రి వేళప్పుడు వెలుగునిచ్చి సహాయము చేస్తున్నాడు. కాని సూర్యుడట్లాకాక దినములో వెలుగు అవసరములేనప్పుడు వెలుగునిస్తున్నాడు.

—యం. నరసింహారావు, హైదరాబాద్.

కావలెను

ప్రతి ప్రదేశములోను బ్రాంచి రిప్రజెంటేటివులు కావలెను. నెలకు రు. 100/-, కమీషను సంపాదించండి. షరతులకు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

All India Representation & Commercial Services, Hathras. U. P.